

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Mateřská škola na Obilním trhu v Brně

Autor práce: Olga Kukuts

Oponent práce: Ing.arch.Tomáš Cahel

Popis práce:

Mateřská škola na Obilním trhu v Brně

Hodnocení práce:

	Výborné	Velmi dobré	Dobré	Nevyhovující
1. Tvůrčí přínos, kvalita architektonického konceptu	☐	☐	☒	☐
2. Odborná úroveň práce	☐	☒	☐	☐
3. Vhodnost použitých metod a postupů	☐	☒	☐	☐
4. Využití odborné literatury a práce s ní	☐	☐	☒	☐
5. Formální, grafická a jazyková úprava práce	☐	☒	☐	☐
6. Splnění požadavků zadání práce	☐	☐	☒	☐

Připomínky a dotazy k práci:

Ad 1)

Prvotní snaha urbanistického řešení, jež je založeno na dostavbě proluky a umístění školky ve vnitrobloku, je více méně správná, avšak dle mého názoru nedotažená. Za diskutabilní považuju pěší vstup do vnitrobloku v mezeře mezi starým a novým uličním objektem vedle vjezdu na parkoviště, zalomení přístupového chodníku s hlavním vstupem do školky orientovaným do zadních traktů uličního objektu. Snaha o zastavění uliční proluky se tak redukuje na jejím zmenšení, nicméně proluka tu pořád je, jen se nazývá parkovištěm. Autorka by měla vysvětlit polohu vstupu proč je umístěn směrem k uličnímu objektu a ne např. na volné prostranství, kde má navržené parkoviště (organizace ploch by samozřejmě musela být jiná). Rovněž přístupový chodník, který je „vykousnut“ z obdélníku pozemku uličního objektu nepůsobí přesvědčivě.

Tvar samotného objektu školky do U je vhodný, centrální prostor, sloužící pro obě oddělení školky umožňuje víceúčelové využití. Nesymetrické pojednání obou křídel dobře reaguje na navrženou situaci a vytváří klidný a bezpečný soukromý venkovní prostor pro pobyt dětí.

Rád bych od autorky vysvětlení celého dispozičního a provozního řešení, které by si podle mě zasloužilo „vyčistit“ a to tak, aby obě oddělení měla stejné podmínky provozu. Dispozice oddělení v kratším křídle je „čistá, funkční, avšak v delší křídle vykazuje jistých nedostatků – zejména v nepravidelnosti půdorysu a neubráním se myšlence, že to nebylo architektonickým záměrem, ale že to prostě „vyšlo“ s jakousi rozšířenou „chodbou“. Při vstupu do objektu převlečené děti obou oddělení vejdou do rohu místnosti hned vedle vstupu do jedné herny, zatímco do druhé herny se vchází u výdeje jídel. Netvrdím, že dispozice musí být nutně symetrická (to i vzhledem k nesymetrii křídel), ale hierarchie by mohla být funkčně a provozně odpovídající pro obě oddělení. Hlavní vstup vede sice doprostřed dispozice společenské části, ale naprostá většina uživatelů bude vstupovat přes šatnu do jakéhosi rohu hned vedle jedné z heren. Rád bych vysvětlení této disproporce.

Autorka pracuje s rozdílnými světlými výškami v pobytových prostorech. Rád bych vysvětlení, proč jsou převýšené herny-lehárny a ne centrální místnost. Zmíněná disproporce v symetrii a nepravidelnost půdorysu jedné z heren způsobuje, že převýšený prostor je jen nad částí herny se sníženou menší částí, oddělenou viditelným průvlakem. To má také vliv na celkové objemové řešení, kde na jedné straně je hmotově a výškově zvýrazněno celé křídlo s celou hernou, na druhé jen malá část křídla a ne celá herna (viz zmíněný kousek-rozšířená chodba). To opět souvisí s výše zmíněnými disproporcemi v dispozici – a to ne v nutnosti symetrie, ale ideovému přístupu.

Zdá se mi také, že se při práci s vyššími prostory a objemy dalo využít i různých typů zajímavého osvětlení – např. bazilikálního, apod. Práce s horním osvětlením není sice nutná, ale posunula by záměr s výškami dále a dala jiný rozměr či smysl. Vzhledové řešení objektu celkovým pojednáním odpovídá jeho funkci. Zvýrazněné hmoty heren, obložené dřevem se svislým členěním oken jsou příjemně řešené. V kontrastu s jimi je horizontální hmota ostatních prostor a technického zázemí řešena trochu rozpačitě. Snaha o svislý řád naráží na funkčnost místností, různý požadavek na výšky oken a rozmístění příček. I přesto by to však bylo řešitelné při troše námahy. Nicméně zdá se mi, že vhodnější by bylo pojednat tyto fasády kontrastně k dřevěným hmotám (např. horizontální pásy, koláže otvorů ... X způsobů řešení). Rovněž doplňování malých oken falešnými šambránami považuji za překonané, až zastydělé. Doplnění prosklených ploch centrální místnosti o prvky ochrany před sluncem jako vizuální prvek považuji za užitečné, ale stejně by si podobnou věc zasloužily i herny, které jsou exponované slunci mnohem víc. V celkovém řešení fasád se opět projevují podobné disproporce v přístupu, jako v dispozicích a prostorovém řešení. Nižší světlá hmota pak na mne působí podobně, jako některé technické či kancelářské objekty ze 70.-80.let.

Předvedený koncept a architektonické řešení je běžnou řemeslnou produkcí, která neurazí, není nijak originální, může dispozičně více méně fungovat, avšak zasloužila by si řádné dotažení jak z hlediska logiky dispozic v návaznosti na objemové a vzhledové řešení, apod.

Ad 2)

Ze studie ani projektu není jasné zasazení objektu do terénu, který je svažitý. Vzniká dojem, že je posazen na rovině, avšak je do něj zaříznut a vyžádá si spoustu zemních prací, včetně navazujícího parkoviště a celé zahrady. Nebo to bude jinak? Svažitosti pozemku zde není nijak využito k vlastnímu prospěchu věci, ale podle mě spíše popřeno.

Vsakovací zařízení je umístěno proti svahu do kopce (nebo spíše na seříznuté upravené rovině?), což technicky lze, avšak rád bych vysvětlení, zda to nešlo jinak.

AD 3)

Architektonický koncept pracuje se zadáním konzervativním způsobem, což určitě není chybou. Za kladné považuji vytvořené společného prostoru, kde se mohou obě oddělení setkávat, popř. využívat tento prostor jiným vhodným způsobem. Mám pocit, že dřívější konzervativní trendy v těchto typech staveb jsou již dnes nějakým způsobem rozvolňovány a je snaha o propojování jednotlivých prostor a ponechání dětem větší svobody, apod. Toto si však samozřejmě žádá naprosto perfektní znalost typologie, psychologie dětí i učitelek a odvahu zadavatele. V tomto případě tato školní práce je cvičením zavedené konzervativní typologie.

Použití zelené střechy je jistě vhodné, zvláště v dnešních klimatických změnách, avšak není využito tohoto krásného i finančně nákladnějšího prostředku tak, aby byl na ni přístup, popř. by mohla být využívána dětmi i jako edukativní nástroj. Inspirací může být nedaleký objekt „Otevřené zahrady“.

AD 4)

Formálně z hlediska použitých zákonů je použitá literatura správná. Představoval bych si ale inspiraci a prostudování příkladů kvalitních moderních staveb tohoto zaměření a to i s odvážnějším a vzletnějším konceptem (viz např. Grand Prix architektů – školka od arch. Stolína a Mičekové, školka od Takaharu Tezuky v Tokiu), kteří se hravým způsobem zabývají také sociálními vztahy při užívání těch budov a snaží se při navrhování „vcítit“ do myšlení dětí.

AD5)

Po grafické stránce je práce zvládnutá, uměřená, ucelená.

AD6)

Jak již bylo řečeno výše, koncept by si zasloužil většího úsilí, její „vyčištění“ a lépe se zabývat geometrií dispozic, objemů, vnitřních prostor a s tím související řešení fasád, členění oken. Je třeba koncepčně a hierarchicky skloubit dispozice, funkci jednotlivých prostor s jejich objemy, náplní a pak i vnitřním i vnějším vzhledem. Je třeba se lépe zabývat urbanismem, aby se nestávalo, že když nevím co s veřejným prostorem, tak jej buď vyzelením, nebo tam zaparkuji auta.

Závěr:

Práci doporučuji k obhájení. Po jistém vyladění má šanci vzniknout řemeslně zvládnutý příjemný prostor.

Klasifikační stupeň podle ECTS: **C**

Datum:

Podpis oponenta práce: